

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. List three basic ideas of Judaism which are implicit in the first verse of the Torah.
2. How does the Malbim explain the terms *tohu* and *vohu*?
3. According to the Malbim, what is the *rakia*?
4. According to the Midrash, what was the original source of the light that was created on the first day?
5. What is the range of the wave length of the visible light spectrum? What is the range of the total electromagnetic spectrum?

This and much more will be addressed in the tenth lecture of this series: "Let There Be Light".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XI Lecture #10

“LET THERE BE LIGHT”

I. The Foundation of the Torah

A.

אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שמות יב ב) מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו [בה] ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. רש"י בראשית א:א

Rabbi Yitzchak said: There was no necessity for the Torah to begin [with the creation narrative,] but, rather, it should have begun with the verse (Ex. 12:2), “This month [of the Exodus] shall be unto you [the beginning of the months],” since this is the first commandment that Israel was commanded to observe. Why did the Torah begin with the creation narrative? Because of the verse (Psalms 111:6), “The power of His works He has declared to His people in order to give them the heritage of the nations.” For if the nations of the world should say to Israel, “You are robbers, because you have seized by force the lands of the seven nations,” Israel can reply to them, “The entire world belongs to the Holy One, blessed be He. He created it and gave it to whoever was fitting in His eyes. He gave it to them of His own will and by His own will He took it from them and gave it to us.” **Rashi, Genesis 1:1**

B.

ונתן רבי יצחק טעם לזה, כי התחילה התורה בבראשית ברא א-להים וספור כל ענין היצירה עד בריאת אדם, ושהמשילו במעשה ידיו וכל שת תחת רגליו, וגן עדן שהוא מבחר המקומות הנבראים בעולם הזה נעשה מכון לשבתו, עד שגירש אותו חטאו משם, ואנשי דור המבול בחטאם גורשו מן העולם כולו, והצדיק בהם לבדו נמלט הוא ובניו, וזרעם חטאם גרם להם להפיצם במקומות ולזרותם בארצות, ותפשו להם המקומות למשפחותם בגוייהם כפי שנודמן להם: אם כן ראוי הוא, כאשר יוסיף הגוי לחטוא, שיאבד ממקומו ויבוא גוי אחר לרשת את ארצו, כי כן הוא משפט הא-להים בארץ מעולם, וכל שכן עם המסופר בכתוב כי כנען מקולל ונמכר לעבד עולם (להלן ט:כז), ואינו ראוי שיירש מבחר מקומות היישוב, אבל יירשנה עבדי ד' זרע אוהבו, כענין שכתוב (תהלים קה:מד) ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירשו בעבור ישמרו חקיו ותורותיו ינצורו. כלומר, שגירש משם מורדיו, והשכין בו עובדיו, שידעו כי בעבודתו ינחלוה, ואם יחטאו לו תקיא אותם הארץ, כאשר קאה את הגוי אשר לפניו: רמב"ן בראשית פרק א פסוק א

Rabbi Yitzchak explained the reason for this. For the Torah began from the words, “In the beginning G-d created,” and retold the whole creation story up until the creation of man, whom He gave dominion over His handiwork and placed everything under his domain (lit. feet), and the Garden of Eden, the choicest place that was created in this world, was made to be his dwelling place, [to teach us that, nevertheless,] his sin drove him out of there. [Likewise,] the people of the generation of the Flood were driven out of the entire world through their sins, with only the most righteous one of them being saved, together with his children, and the sins of their progeny caused them to be scattered throughout the world and they resettled with their families wherever they could find [refuge]. It follows, therefore, that when a nation continues to sin, that it should lose its place of residence and another nation should come to inherit its land, for this has been Divine justice from the beginning of time. Most certainly, this [principle] should apply to the nation under discussion, for Canaan was depraved and was sold to be an eternal slave, (Gen. 9:26), and was not fit to inherit the choicest populated area. The servants of Hashem, the descendants of his beloved, [Avraham, were destined to] inherit it, as it is stated in Scripture (Psalms 105:44,45), “And He gave them the lands of the nations; and they seized the labor of the people, that they might observe His statutes, and keep His teachings.” In other words, those that rebelled against Him, He drove out from there and resettled those that serve Him, in order to let them know that it was [solely] for the purpose of serving Him did they inherit it and that if they would sin, the land would expel them as it expelled the nation that was there before them. **Ramban, Genesis 1:1**

C.

ברא א-להים - ולא אמר ברא י-הוה, שבתחלה עלה במחשבה לבראתו במדת הדין, ראה שאין העולם מתקיים, הקדים מדת רחמים ושתפה למדת הדין, היינו דכתיב (להלן ב ד) ביום עשות ד' א-להים ארץ ושמים: רש"י בראשית פרק א פסוק א

G-d (E-lohim) created - It does not state that Hashem (Tetragrammaton - the Merciful One) created, for originally it entered His mind to create the world [only] through the attribute of Justice. He saw, however, that the world could not endure [if it was only based on justice,] and therefore gave precedence to the attribute of Mercy and united it with the attribute of Justice. This is what is meant by the verse (Gen. 2:4), “in the day that Hashem (the Merciful One) G-d (E-lohim - justice) made earth and heaven.” **Rashi Genesis 1:1**

D.

(1) רב הונא רמי: כתיב (תהלים קמה) צדיק ד' בכל דרכיו, וכתיב וחסיד בכל מעשיו. בתחלה - צדיק, ולבסוף - חסיד. רבי אלעזר רמי: כתיב (תהלים סב) ולך ד' חסד, וכתיב כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, בתחלה - כי אתה תשלם כמעשהו, ולבסוף - ולך ד' חסד. אילפי, ואמרי לה אילפא, רמי: כתיב (שמות לד) ורב חסד, וכתיב ואמת בתחלה - ואמת, ולבסוף - ורב חסד. ראש השנה יז:

R. Huna contrasted [two parts of the same verse]. It is written (Psalms 145:17), “The L-rd is righteous in all His ways,” and then it is written, “and gracious in all His works.” [How is this]? At first righteous and at the end gracious. R. Elazar [similarly] contrasted two texts. It is written (Psalms 62:13), “Also unto You, O L-rd, belongs mercy,” and then it is written, “For You render to every man according to his work.” [How is this]? At first, “You render to every man according to his work,” but at the end, “unto You, O L-rd, belongeth mercy”. Ilfi (or, as some report, Ilfa) [similarly] contrasted two texts: It is written (Exodus 34:6), “abundant in goodness,” and then it is written, “and in truth.” [How is this]? At first, “truth,” and at the end “abundant in goodness”. **Rosh HaShana 17b**

(2) אמר רב יהודה אמר רב: בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת: כל העולם כולו נזונין בשביל חנינא בני, וחנינא בני - די לו בקב חרובין - מערב שבת לערב שבת. ברכות יז:

Rav Yehudah said in the name of Rav: Every day a Divine voice goes forth from Mount Horeb and proclaims: The whole world is sustained for the sake of My son Hanina, and Hanina My son has to subsist on a kav of carobs from one week end to the next. **Berachos 17b**

E.

ר' יצחק פתח (תהלים קיט) ראש דברך אמת וגו', א"ר יצחק מתחלת ברייתו של עולם ראש דברך אמת, בראשית ברא א-להים (ירמיה י) וד' א-להים אמת ולעולם כל משפט צדקך, שכל גזרה וגזרה שאתה גוזר על בריותיך הן מצדיקין עליהם את הדין ומקבלין אותו באמונה, ואין כל בריה יכולה לומר שתי רשויות בראו העולם, וידברו א-להים אין כתיב כאן אלא וידבר א-להים, ויאמרו א-להים אין כתיב כאן, אלא ויאמר א-להים, בראשית בראו א-להים אין כתיב כאן, אלא ברא א-להים. בראשית רבה פרשה א:ז

Rabbi Yitzchak began by quoting the verse (Psalms 119:160), “The beginning (sum) of your word is truth . . .” and commenting: From the beginning of the creation of the world, the beginning of Your word, is truth. [The Torah begins with the words:] “In the beginning, G-d (E-lohim) created . . .” [and it is written (Jeremiah 10:10),] “But the L-rd is the true G-d [or Judge].” [And the verse in Psalms (119:160) continues,] “and every one of Your righteous judgments endures for ever.” [This means that] every one of the decrees that You make over Your creation is accepted by them with faith. [In addition,] no creature can say that two powers created the world. It never says, “And the gods spoke,” but rather, “And G-d spoke.” It never says, “And the gods said,” but rather, “And G-d said.” It does not say, “In the beginning the gods created,” but rather, “G-d created.” **Medrash Beraishis Rabbah 1:7**

F.

רבי ישמעאל שאל את רבי עקיבא אמר לו בשביל ששמש את נחום איש גם זו עשרים ושתים שנה, אכין ורקין מיעוטיין אתין וגמין רבויין, הדין את דכתיב הכא מה הוא, א"ל אלו נאמר בראשית ברא א-להים שמים וארץ, היינו אומרים השמים והארץ אלהות הן, בראשית רבה פרשה א:יד

Rabbi Yishmael [presented the following question to] Rabbi Akiva, “Since you attended Nachum Ish Gamzu for twenty two years [who interpreted the words,] ‘ach’ and ‘rak’ as alluding to a limitation [of the text], and the words, ‘ess’ and ‘gam’ as alluding to an expansion [of the text], [tell me,] what is the meaning of the [word] ‘ess’ which is written here [in the first verse of the Torah]?” [Rabbi Akiva replied,] “If it had been written, ‘Beraishis bara elokim shomayim vaoretz’, [without the ‘ess’,] we would have thought that ‘shomayim’ and ‘oretz’ were deities. **Beraishis Rabbah 1:14**

G.

(1) אמר ר' יהודה בר שלו' בזכות ישראל נברא העולם, מקדם ברא א-להים אין כתיב כאן, ומתחילה אין כתיב כאן, אלא בראשית, מהו בראשית, אלו ישראל שנקראו ראשית, שנא' קדש ישראל לך' ראשית תבואתה וגו' (ירמיה ב ג). מדרש תנחומא פרשת בראשית ס' ג

R. Yehudah bar Shalom said: In the merit of Israel was the world created. It is not stated, “Originally (*mikedem*) did G-d create,” nor is it stated, “Initially (*mitchillah*) did G-d create,” but rather, “In the beginning (*beraishis*).” What is meant by the term *beraishis*? This is referring to Israel (the Jewish people) who are called *raishis* (primary), as it is stated (Jeremiah 2:3), “Israel is sanctified unto G-d, the *raishis* (primary or first) of His produce . . .” **Medrash Tanchuma, Beraishis 3**

(2) א"ר בנאי העולם ומלואו לא נברא אלא בזכות התורה, שנאמר (משלי ג) ד' בחכמה יסד ארץ וגו', רבי ברכיה אמר בזכות משה שנאמר (דברים לג) וירא ראשית לו. בראשית רבה פרשה א:ד

The world and its contents were created only in the merit of the Torah, as it is stated (Proverbs 3:19), “G-d established the world through wisdom (Torah) . . .” R. Berechiah said: [It was created] in the merit of Moshe as it is stated (Deut. 33:21), And he (the tribe of Gad) saw (chose) the *raishis* (prime - referring to Moshe). **Medrash Beraishis Rabbah 1:4**

H.

ד' א-להינו ד' אחד - שד' מורה מדת הרחמים הפועל טוב, וא-להים מורה מדה"ד הפועל דין ועונש, הוא אחד, כולו טוב ופועל אך טוב וחסד שעז"א שנית שם הויה, והכל מתאחד ביחוד שלם ולכן "ואהבת את ד' א-להיך". והיחוד הזה כולל ג' ענינים [א] היותו ית' אחד בעצמו והא שלילת הגשמיות וההרכבה ורבו ע"י התארים וכדומה, [ב] שלילת השניות שהוא אחד ואין אלוה זולתו. והיחוד הג' הוא יחוד אור הא"ס בשמותיו שהוא במדותיו שכם הוא מנהיג את העולמות . . . פירוש המלבים לדברים ו:א

“**Hashem (L-rd) is our G-d (E-loheinu), Hashem is One**” (Deut. 6:1) “Hashem or the L-rd” (The Tetragrammaton) a name which is indicative of Hashem’s attribute of Mercy, the vehicle of creating good, and G-d (E-lohim), the name of Hashem which is indicative of His attribute of justice, the vehicle for imposing judgment and punishment, is One. He is entirely good and only creates good and kindness. For this reason, the Tetragrammaton (*Shem Havaya* - which indicated mercy) is repeated again. All (mercy and justice) unite in a perfect unity. It follows, therefore that, “You shall love Hashem (the embodiment of mercy) your G-d (E-lohim - the embodiment of justice)”. This idea of unity encompasses three things: First of all, Hashem is intrinsically one; this principle negates any Divine physical manifestations, combinations, or multiple personalities, which could be

misconstrued by the use of different descriptive names. Second of all, there are no other gods besides Him. The third form of unity represents the unity of the light of the En Sof with His Names, which are His attributes, through which He guides and directs the world.

Commentary of Malbim to Deut. 6:1

II. The Blueprint of History

A.

ר"ש בן לקיש פתר קריא בגליות, והארץ היתה תהו זה גלות בבל שנאמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו, ובהו זה גלות מדי (אסתר ו) ויבהילו להביא את המן, וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם, כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בא-להי ישראל, על פני תהום זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר כמו התהום מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן, ורוח א-להים מרחפת זה רוחו של מלך המשיח, היאך מה דאת אמר (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ד', באיזו זכות ממשמשת ובאה, המרחפת על פני המים בזכות התשובה שנמשלה כמים, שנאמר (איכה ב) שפכי כמים לבך. מדרש בראשית רבה פרשה ב:ד

Rabbi Shimon ben Lakish interpreted these verses as a reference to the exiles. "And the land was formless" (Gen. 1:2) is referring to the Babylonian exile, as it says (Jeremiah 4:23), "I looked on the earth, and, behold, it was formless . . ." The words, "and empty - *vavahu*" (Ibid.) is a reference to the Median exile, as it says (Esther 6:14), "And they hurried - *vayavhilu* - to bring Haman." The words, "and darkness" (Ibid.), refers to the Greek exile, as the Greeks darkened the eyes of Israel through their decrees, for they said to them, "Write upon the horn of the ox that you don't have a portion in the G-d of Israel." The words, "on the face of the deep waters" (Ibid.) refers to the exile of the evil kingdom, which is not fathomable, just like the deep waters. Just like the deep waters aren't fathomable, so too the evil. "And the spirit of G-d swept over" (Ibid.) is referring to the spirit of the king, Moshiach, just as it says (Isaiah 11:2), "And the spirit of the L-rd shall rest upon him . . ." With what merit will he come? [With the merit of,] "And the spirit of G-d swept over the face of the waters", which is the merit of repentance, which is likened to water, as it says (Lam. 2:19), ". . . pour out your heart like water before the face of the L-rd . . ." **Medrash Rabbah Parshah 2:4**

B.

א"ר חייא רבה מתחלת ברייתו של עולם צפה הקב"ה בית המקדש בנוי, וחרב, ובנוי, בראשית ברא א-להים, הרי בנוי, היאך מה דאת אמר (ישעיה נא) לנטוע שמים וליסוד ארץ וגו', והארץ היתה תוהו ובוהו, הרי חרב, היאך מה דאת אמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תוהו ובוהו, ויאמר א-להים יהי אור הרי בנוי ומשוכלל לעתיד לבא, היאך מה דאת אמר (ישעיה ס) קומי אורי כי בא אורך, וכתיב (שם) כי הנה החושך יכסה ארץ וגו'. בראשית רבה פרשה ב:ה

Rabbi Chiya Rabbah said: At the very beginning of creation, the Holy One, blessed be He, foresaw the Temple built, destroyed and rebuilt. "In the beginning G-d created" (Gen. 1:1) is alluding to the building of the Temple, just as it says (Isaiah 51:16), ". . . that I may plant the heavens, and lay the foundations of the earth, and say to Zion, You are My people." "And the earth was void and empty" (Gen. 1:2) is alluding to the destroyed Temple. "And G-d said, 'Let there be light'" is alluding to the rebuilt and enhanced

Temple of the future, just as it says (Isaiah 60:1), “Arise, shine; for your light has come, and the glory of the L-rd has risen upon you.” And it is written (Ibid. 60:2), “For, behold, the darkness shall cover the earth, and thick darkness the people; but the L-rd shall arise upon you, and His glory shall be seen upon you.” **Medrash Beraishis Rabbah 2:5**

III. Tohu Vavohu

A.

וארעא הות תהיא ובהיא וצדו מן בני אנשא וריקניא מכל בעיר ורוחא דרחמין מן קדם ד' הות מנשבא על אפי מיא: תרגום ירושלמי א:ב

And the earth was void and empty: Void of people and empty of livestock. And a spirit of G-dly compassion swept over the face of the waters. **Targum Yerushalmi to Genesis 1:2**

B.

תנא: תהו - קו ירוק שמקיף את כל העולם כולו, שממנו יצא חשך. שנאמר (תהלים י"ח) ישת חשך סתרו סביבותיו, בהו - אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום, שמהן יוצאין מים, שנאמר (ישעיהו ל"ד) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו. חגיגה יב.

It is taught: Tohu is a green (yellow) line that encompasses the whole world, out of which darkness proceeds, for it is said (Psalms 18:12) “He made darkness His hiding-place round about Him.” Bohu, this means the slimy stones that are sunk in the deep, out of which the waters proceed, for it is said (Isaiah 34:11), “And he shall stretch over it the line of confusion [Tohu] and the plummet of emptiness [Bohu].” **Chagigah 12a**

C.

ויאמר א-להים יהי רקיע בתוך המים, רבנן אמרין לה בשם רבי חנינא ור' פנחס ורבי יעקב בר' אבין בשם רבי שמואל בר נחמן, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא יהי רקיע בתוך המים גלדה טיפה האמצעית ונעשו השמים התחתונים, ושמי שמים העליונים, רב אמר לחים היו מעשיהם ביום הראשון, ובשני קרשו, יהי רקיע יחזק הרקיע, ר' יהודה בר' סימון אמר יעשה מטלית לרקיע, היך מה דאת אמר (שמות לט) וירקעו את פחי הזהב, אמר רבי חנינא יצאה האש מלמעלה ולחכה את פני הרקיע, רבי יוחנן כשהיה מגיע לפסוק זה (איוב כו) ברוחו שמים שפרה היה אומר יפה למדני רבי חנינא, א"ר יודן ברבי שמעון יצאת האש מלמעלה, וליהטה פני רקיע, ר' ברכיה בשם רבי אבא בר כהנא אמר בא מעשה בראשית ללמד על מתן תורה ונמצא למד ממנה, (ישעיה סד) כקדוח אש המסים, אימתי חצה האש בין העליונים לתחתונים לא במתן תורה, אתמהא, כך היתה בכרייתו של עולם. בראשית רבה פרשה ד:ב

“And G-d said, ‘Let there be a firmament (rokia) in the midst of the water.’” The Rabbis said in the name of Rabbi Hanina, and Rabbi Pinchas and Rabbi Yaakov b. R. Avin [said] in the name of Rabbi Shmuel bar Nachman: At the time that the Holy One, blessed be He, said, ‘Let there be a firmament (rokia) in the midst of the water,’ the drop [of water vapor] at the midpoint formed a thin membrane and through that were formed the lower heavens and the upper heavens. Rav said that they were moist on the first day and on the second day they hardened. The expression, “Let there be firmament” actually means, “Let the firmament harden.” Rabbi Yehudah b. R. Simon said that this verse is to be

understood as, “Let there be a thin plate,” just as [the word *rokia* is used in] the verse (Exodus 39:3), “And they did beat (*vayraku*) the gold into thin plates”. Rabbi Hanina said: Fire came from above and licked the face of the firmament. When Rabbi Yochanon came to the verse (Job 26:13), “By His wind (spirit) He has made the heavens fair” he would say, “Rabbi Haninah taught me well.” Rabbi Yuden b. Rabbi Shimon said: A fire from above came and singed the face of the firmament. Rabbi Berachiah in the name of Rabbi Abba bar Kahana said: Although the creation was used metaphorically to instruct us about the giving of the Torah, this metaphor actually teaches us about the creation. [It is written (Isaiah 64:1),] “As when the fire kindles brushwood, the fire causes the waters to boil, to make Your name known to Your adversaries, that the nations may tremble at Your presence!” When did fire come in between the upper and lower world, was it not at the giving of the Torah? Think about it! So too did this same process occur at the creation of the world. **Medrash Beraishis Rabbah 4:2**

IV. The Transforming Light

A.

ואור ביום ראשון איברי? והכתיב ויתן אתם א-להים ברקיע השמים וכתוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי - כדברי אלעזר. דאמר רבי אלעזר: אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון - אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדור המבול ובדור הפלגה וראה שמעשיהם מקולקלים - עמד וגנזו מהן, שנאמר (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם. ולמי גנזו - לצדיקים לעתיד לבא שנאמר וירא א-להים את האור כי טוב, ואין טוב אלא צדיק, שנאמר (ישעיהו ג') אמרו צדיק כי טוב. כיון שראה אור שגנזו לצדיקים שמה, שנאמר (משלי י"ג) אור צדיקים ישמה. כתנאי: אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו, דברי רבי יעקב. וחכמים אומרים: הן הן מאורות שנבראו ביום ראשון ולא נתלו עד יום רביעי. חגיגה יב.

But was the light created on the first day? For, behold, it is written (Gen. 1:17), “And G-d set them in the firmament of the heaven,” and it is [further] written (ibid. 1:19), “And there was evening and there was morning a fourth day.” This is [to be explained] according to R. Elazar. For R. Elazar said: The light which the Holy One, blessed be He, created on the first day, one could see thereby from one end of the world to the other; but as soon as the Holy One, blessed be He, beheld the generation of the Flood and the generation of the Dispersion, and saw that their actions were corrupt, He arose and hid it from them, for it is said (Job 38:15) “But from the wicked their light is withheld.” And for whom did He reserve it? For the righteous in the time to come, for it is said (Gen. 1:4): And G-d saw the light, that it was good;” and good means only the righteous, for it is said (Isaiah 3:10) “Say of the righteous that he is good.” As soon as He saw the light that He had reserved for the righteous, He rejoiced, for it is said (Prov. 8:9), “He rejoices at the light of the righteous.” Now Tannaim [differ on the point]: The light which the Holy One, blessed be He, created on the first day one could see and look thereby from one end of the world to the other; this is the view of R. Yaacov. But the Sages say: It is identical with the luminaries; for they were created on the first day, but they were not placed in their proper places [in the firmament] until the fourth day. **Chagigah 112a**

B.

ר' שמעון בן יהוצדק שאל לרבי שמואל בר נחמן א"ל מפני ששמעתי עליך שאתה בעל אגדה מהיכן נבראת האורה, א"ל מלמד שנתעטף (בה) הקב"ה כשלמה והבהיק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, אמרה ליה בלחשיה, א"ל מקרא מלא הוא (תהלים קד) עוטה אור כשלמה, ואת אמרת לי בלחשיה, אתמהא, א"ל כשם ששמעתי בלחשיה כך אמרתי לך בלחשיה, א"ר ברכיה אלולי שדרשה רבי יצחק ברבים לא היה אפשר לאומרה, מקמי כן מה היו אמרין, רבי ברכיה בשם ר' יצחק אמר ממקום בית המקדש נבראת האורה, הה"ד (יחזקאל מג) והנה כבוד א-להי ישראל בא מדרך הקדים, ואין כבודו אלא בהמ"ק כמד"א (ירמיה יז) כסא כבוד מרום מראשון מקדשנו וגו'. בראשית רבה פרשה ג:ד

Rabbi Shimon ben Yehotzodok asked R. Shmuel bar Nachman, "Since I have heard that you are a master of the Agadata, [tell me,] "Where was light created from?" He replied, "This teaches us that the Holy One, blessed be He, covered himself like someone covered in a garment and shined the radiance of His Majesty from one end of the world to the other." [R. Shmuel b. Nachman] said this in a whisper. [R. Shimon b. Yehotzodok] said to him, "This is an express verse in Scripture (Psalms 104:2), "He covers himself with light as with a garment," and you say this to me in a whisper! This is astonishing!" He replied, "Just as I heard it in a whisper, so too am I saying it to you in a whisper." Rabbi Berachiah said: Had not Rabbi Yitzchak expounded on this publicly, it would not have been possible to say this [on our own]. Before this what did they say? R. Berachiah in the name of Rabbi Yitzchak said: The [primal] light was created from the place of the Temple (*Bais HaMikdash*) as it is stated in Scripture (Ezekiel 43:2), "And, behold, the glory of the G-d of Israel came from the way of the east . . . and the earth shone with His glory." Glory is referring to the Temple as it is stated (Jeremiah 17:12), "A glorious high throne from the beginning is the place of our sanctuary." **Medrash Beraishis Rabbah 3:4**

C.

א"ר סימון ה' פעמים כתיב כאן אורה, כנגד חמשה חומשי תורה, ויאמר א-להים יהי אור, כנגד ספר בראשית, שבו נתעסק הקב"ה וברא את עולמו, ויהי אור, כנגד ספר ואלה שמות, שבו יצאו ישראל מאפילה לאורה, וירא א-להים את האור כי טוב כנגד ספר ויקרא שהוא מלא הלכות רבות, ויבדל א-להים בין האור ובין החשך כנגד ספר במדבר שהוא מבדיל בין יוצאי מצרים לבאי הארץ, ויקרא א-להים לאור יום, כנגד ספר משנה תורה, שהוא מלא הלכות רבות, מתיבין חברייא לרבי סימון והלא ספר ויקרא מלא הלכות רבות, אמר להן אף הוא שנה בו דבר. בראשית רבה פרשה ג:ה

Rabbi Simon said: Light is mentioned five times [in the creation epic] corresponding to the five sections of the Torah. "And G-d said, Let there be light" corresponds to the Book of Genesis (*Beraishis*), for in that book the Holy One, blessed be He, became involved and created His world. "And there was light" corresponds to the Book of Exodus (*Shemos*), for in that book Israel went out from darkness to enlightenment. "And G-d saw the light, that it was good" corresponds to the Book of Leviticus (*Vayikra*) which is full of many [enlightening] *halachos*. "And G-d divided the light from the darkness" corresponds to the Book of Numbers, which divides between those who left Egypt and those entered the Land [of Israel]. "And G-d called the light Day" corresponds to the Book of Deuteronomy which is full of many [enlightening] *halachos*. The group of scholars asked Rabbi Simon, "Isn't the Book of Leviticus [also] full of [enlightening]

halachos? [So why did you attribute this last verse specifically to Deuteronomy?] ” He replied, “[This last verse] also repeated something (light-Day) [just as the Book of Deuteronomy is a repetition of the subject matter of the previous books].” **Medrash Beraish Rabbah 3:5**

D.

איהי אתעטף באור ואתעביד אור, (והיינו אורא דארץ ישראל מחכים) בגין דאת י' דאיהי חכמה באור והיינו אור דאתעטף ביה כד ברא עלמא הדא הוא דכתיב (תהלים קד) עוטה אור כשלמה והאי איהו (בראשית א) יהי אור יהי אור ואוקמוה מארי סתרי תורה בטרם נתהווה כל דבר נתהוו ההוויות, ובגין דא יהי אור ויהי אור דהוה מקדמת דנא, זוהר - רעיא מהימנא כרך ג (במדבר) פרשת פנחס דף רמה עמוד ב

He covered Himself in Light and it became [spiritual] air (referring to the air of the Land of Israel that makes one wise). This is due to the fact that the letter “yud”, which symbolizes [Divine] wisdom is in the air. This is the light with which He clothed himself when He created the world. This is the meaning of the verse (Psalms 104:2), “He covers himself with light as with a garment” “Let there be air” is [the true meaning of] the verse (Gen. 1:3), “Let there be light.” The Master established the secrets of the Torah before anything was created. For that reason it is stated, “Let there be light and there *was* light.” This is the light that previously existed. **Zohar-Raya Mehemna vol. 3 p. 248b**

E.

אבל הקב"ה בכבודו ובעצמו לית מחשבה תפיסא ביה כלל כי אם כאשר תפיסא ומתלבשת בתורה ומצותיה אזי היא תפיסא בהן (הגהה - בכ"י ליתא תיבת בהן:) ומתלבשת בהקב"ה ממש דאורייתא וקב"ה כולא חד. ואף שהתורה נתלבשה בדברים תחתונים גשמיים הרי זה כמחבק את המלך ד"מ שאין הפרש במעלת התקרבותו ודביקותו במלך בין מחבקו כשהוא לבוש לבוש אחד בין שהוא לבוש כמה לבושים מאחר שגוף המלך בתוכם. וכן אם המלך מחבקו בזרועו גם שהיא מלובשת תוך מלבושיו כמ"ש וימינו תחבקני שהיא התורה שנתנה מימין שהיא בחי' חסד ומים: ס' "תניא" פרק ד'

As for the essence of the Holy One, blessed be He, no thought can apprehend Him at all-except when it is apprehended and clothed in the Torah and its Mitzvos. Then [the human being] does literally apprehend, and is clothed in, the Holy One, blessed be He, since the Torah and the Holy One, blessed be He, are one. And although the Torah has been clothed in lowly, physical things, it is, by way of illustration, like embracing the king: there is no difference, in regard to the degree of closeness and attachment to the king, whether one embraces the king as the latter is wearing one robe or several robes, so long as the royal person is inside them. Likewise, when the king, for his part, embraces one with his arm, even though it is dressed in his robes; as it is written (Shir HaShirim 8:3), "And His right hand embraces me," which refers to the Torah which was given by G-d's right hand, which is the quality of chessed and water. **"Tanya" Chapter 4**